

slutte mig til. Hvilket Parti der end er ved Roret, saa bør Udenrigspolitikken føres saaledes, at den kan gøre Regning paa, at ogsaa de øvrige Partier og det hele Folk staar bagved den. Det er ligegyldigt i den Førstand, om Regeringen er socialdemokratisk, eller om den er Venstre, eller hvad den er; det bør være saaledes, at Ministeriet overfor Udlandet taler paa hele Folkets Vegne og har hele Folkets Støtte. Men dette kan kun ske under visse Betingelser, og det paalægger Regeringen et særlig betydningsfuldt Ansvar. Der kræves megen Takt og megen Varsomhed, for at Regeringen kan naa det, som det er vort Ønske at give den, nemlig Mulighed for at optræde overfor Udlandet ikke som et Partis, men som det hele Folks Regering. Det kan den kun, hvis den holder sig til den fælles nationale Linie, som er betegnet af tidligere Regeringer, og som man jo i Programmet har lovet at holde sig til, men jeg gentager, det kræver ogsaa Takt i Optræden udadtil. Det har hørt til denne Linie, at vi her i Danmark naturligvis staar paa vor Ret overfor Udlandet og hævder vore Synspunkter selvstændigt, for saa vidt de er praktisk mulige og gennemførlige, selv om disse Synspunkter maaske ikke i et og alt falder sammen med andre Magters — det er vor Ret, og det er vor Pligt at føre vor Udenrigspolitik saaledes —, men det har ogsaa altid været anerkendt her, at Regeringen i en lille Stat som Danmark skal vogte sig meget nøje for at tage Parti i de store Magters Stridigheder, vogte sig for i store europæiske Stridsspørgsmaal, der ikke direkte vedkommer Danmark, at tage Stilling til den ene eller til den anden Side, og dette forekommer det mig, den højtærede Statsminister har fraveget ved en Udtalelse til en tysk Korrespondent, hvor han udtaler sig stærkt for Østrigs og Tysklands Sammenslutning. Den højtærede Statsminister ved jo, at dette er et af de ømtaalligste Punkter i den internationale Politik, at det er et Punkt, hvor de store Magtgrupper staar skarpt overfor hinanden, og derfor er det et Punkt, som ikke burde komme frem i en dansk Statsministers Udtalelser, selv om det er til et Blad.

For øvrigt vil jeg sige, at jeg med

nogen Bekymring har set i den nuværende Regerings korte Levetid en stærk Meddelssomhed overfor den fremmede Presse, det vil igen her sige særlig den tyske Presse. Interviews er jo altid en farlig Ting; de er meget ofte en politisk Faldgrube, og ikke mindst skal man være forsigtig, naar det drejer sig om udenlandske Forhold; men lad nu være, hvad der siges i Indlandet, endnu vanskeligere og farligere bliver det, naar der tales direkte til Udlandet gennem fremmede Blade. Jeg beder den højtærede Statsminister ikke opfatte det som uvenlig ment, naar jeg udtaler det Ønske, at Udtalelser fra den danske Regerings Side ikke mindst i udenrigske Spørgsmaal fremtidig maatte komme frem indenfor vort Lands Grænser, helst i Rigsdagen, om fornødent til Bladene, men da til danske Blade. Den anførte Udtalelse ligger, som jeg nævnte før, udenfor den Linie, som er betegnet gennem vor udenrigspolitiske Tradition, og jeg vil meget advare imod at gaa videre ad denne Linie.

Jeg skal nu vende mig til det Lovforslag, der i Øjeblikket ligger for, Forslaget om en Udvidelse af Valutacentralen. Det har glædet mig i den højtærede Handelsministers Forelæggelsestale at se en varm Anerkendelse af Valutacentralens Virksomhed. Det var maaske derfor, den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti følte Trang til ligesom at anbringe et kølende Pulver ved at sige, at det, at Valutacentralen overhovedet var blevet gennemført, var noget, som den afgaaede Regering og dens Parti ikke havde nogen Del i, det var Oppositionspartierne, der havde ønsket det, der var ikke noget Ønske hverken hos den forrige Regering eller dens Parti om at gennemføre Lovforslaget om en Valutacentral. Jeg maa paa det allerbestemteste modsige dette. Den afgaaede Regering har fra første Færd, og det har dens Parti ogsaa, ønsket at faa dette Forslag gennemført og har tillagt det en væsentlig Betydning. Det kan kun glæde os, at man ogsaa fra anden Side i saa høj Grad har faaet Øje for denne Betydning og set, hvilke gavnlige Virkninger Valutacentralen har haft.

Der var en anden Grundtone, der gik igennem den højtærede Handelsministers Forelæggelsestale, og den kunde maaske